

عنوان مقاله:

واکنش دو گونه گیاهی، سویا (Glycine max, L) و گاوپنبه Abutilon theophrasti, med به تنش خشکی در مرحله جوانه زنی

محل انتشار:

همایش دستاوردهای نوین در تولید گیاهان با منشاء روغنی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

اسماعیل بخشنده - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی

سراله گالشی - استاد گروه زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

رحمان غدیریان - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی

الیاس سلطانی - دانشجوی دکتری گروه زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثرات تنش خشکی بر مرحله جوانه‌زنی سویا و گاوپنبه، آزمایشی در دانشکده علوم زراعی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان در سال 1388 بصورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی (فاکتورها شامل 5 سطح خشکی صفر، 2-، 4-، 6- و 8- بار و دو گونه گیاهی شامل سویا رقم DPX و گاوپنبه) با چهار تکرار اجرا شد. نتایج نشان داد که اثر تنش خشکی بر روی تمام صفات مورد بررسی معنی‌دار بود. به‌طور کلی با افزایش سطوح خشکی (کاهش پتانسیل اسمزی) از شاهد به 8- بار در سویا و گاوپنبه به ترتیب درصد جوانه‌زنی 90 و 83 درصد و سرعت جوانه‌زنی و 77 درصد کاهش یافت، همچنین زمان تا شروع جوانه‌زنی به ترتیب 5/3، 4/6 برابر و زمان تا پایان جوانه‌زنی به ترتیب 6/6، 3/7 برابر افزایش یافت. نتایج این مطالعه نشان داد که اگر این دو گونه گیاهی در شرایط محیطی مشابه قرار گیرند با افزایش تنش خشکی (کمبود آب) قدرت رقابتی گیاه گاوپنبه به خاطر جوانه‌زنی زودتر، سرعت جوانه‌زنی بیشتر و در نتیجه استقرار سریعتر گیاهچه نسبت به سویا بالاتر می‌باشد.

کلمات کلیدی:

جوانه‌زنی، خشکی، سویا، گاوپنبه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/87499>

